

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Termene Procedurale](#) > [Germany](#)

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Germania

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Regulile generale privind termenele procedurale sunt stabilite la articolele 214-229 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*), iar regulile specifice aplicabile anumitor termene fac obiectul dispozițiilor specifice ale altor articole din cod.

Se face distincția între termenele „reale” (*eigentliche Fristen*), și anume perioadele în care persoanele implicate în proceduri pot sau – pentru a evita pierderea drepturilor – trebuie să efectueze acte sau formalități de procedură și termenele „teoretice” (*uneigentliche Fristen*), în care legea impune instanței să îndeplinească anumite acte oficiale.

Termenele „reale” sunt împărțite în termene legale, care sunt prevăzute prin lege, și termene judecătorești, care sunt stabilite la aprecierea instanței. Termenele legale includ „termenele obligatorii” (*Notfristen*) prevăzute în articolul 224 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, care sunt întotdeauna desemnate ca atare în cod și nu pot fi reduse sau prelungite.

Termenele judecătorești și termenele legale, nu însă și termenele obligatorii și termenele teoretice, pot fi reduse, însă nu și prelungite, pe baza unui acord între părți. Instanța poate să reducă sau să prelungească termenele pe care le-a stabilit, însă nu poate să modifice termenele legale decât în situațiile prevăzute de lege. În orice caz, instanța modifică un termen doar dacă una dintre părți poate oferi în mod credibil motive temeinice.

Următoarele termene sunt, de asemenea, importante pentru părțile implicate în proceduri civile:

(a) în procedura de somație de plată

În procedura de somație de plată (*Mahnverfahren*), opoziția la ordinul de emitere a unei somații de plată [articolul 692 alineatul (1) punctul 3 din Codul de procedură civilă] și căile de atac împotriva unui titlu executoriu [articolul 700 alineatul (1) și articolul 339 alineatul (1)] pot fi introduse numai în termen de două săptămâni. Dacă nu se formulează nicio opoziție, iar solicitantul nu solicită emiterea unui titlu executoriu în termen de șase luni, somația de plată nu mai produce efecte, conform articolului 701 din Codul de procedură civilă;

(b) în procedura de fond

1. Pentru ca ședința publică să poată fi pregătită la timp și pentru ca accesul la justiție să fie garantat în măsură suficientă, la articolul 132 din Codul de procedură civilă se stabilește regula generală că memoriile preparatorii trebuie să fie prezentate instanței în timp util pentru a fi comunicate celeilalte părți cu cel puțin o săptămână înainte de ședința de judecată. Memoriile preparatorii care conțin o declarație de opoziție față de depunerea de noi documente trebuie să fie depuse în timp util pentru a putea fi comunicate cu cel puțin trei zile înainte de ședința de judecată.
2. În cazul stabilirii unui termen pentru ședința preliminară, judecătorul trebuie să acorde părâtului un termen de întâmpinare de cel puțin două săptămâni [articolul 275 alineatul (1) prima teză, articolul 275 alineatul (3) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă]. În cazul stabilirii unei proceduri preliminare scrise, părâtul are la dispoziție termenul obligatoriu de două săptămâni pentru a-și face

- cunoscută voința de a se apăra în cadrul acțiunii [articolul 276 alineatul (1) prima teză]; instanța îi va acorda cel puțin alte două săptămâni pentru a-și depune în scris întâmpinarea [articolul 276 alineatul (1) a doua teză]. La rândul său, președintele instanței poate stabili un termen până la care reclamantul trebuie să depună observații scrise cu privire la întâmpinare [articolul 276 alineatul (3)].
3. Dacă pârâtul nu își comunică intenția de a se apăra în cadrul acțiunii în termenul acordat, instanța pronunță, la cererea reclamantului și fără ședință publică, o hotărâre în favoarea cererii (concludente) [articolul 331 alineatul (3) din Codul de procedură civilă] [„hotărâre pronunțată în lipsă” (*Versäumnisurteil*)]. Instanța pronunță hotărârea în lipsă și în cazul în care reclamantul sau pârâtul nu se înfățișează la termenul de judecată sau nu își susține cauza. Partea împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă are la dispoziție un termen obligatoriu de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă pentru a introduce opoziție [a se vedea articolul 338 și articolul 339 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Dacă opoziția este admisibilă (și, cel mai important, prezentată în termenul acordat), procedura revine la situația anterioară pronunțării hotărârii în lipsă.
 4. Termenul obligatoriu pentru introducerea căii de atac „apel” (*Berufung*) este de o lună (articolul 517 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea căii de atac este de două luni [articolul 520 alineatul (2)]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Se poate stabili un termen judiciar de minimum două săptămâni pentru formularea unui răspuns la calea de atac [a se vedea articolul 521 alineatul (2) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].
 5. În cazul în care, în hotărârea sa, instanța competentă cu soluționarea căii de atac (*Berufungsgericht*) refuză admiterea căii de atac „acțiune în revizuire” (*Revision*), în termenul obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale poate fi introdusă calea de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [a se vedea articolul 544 alineatele (1) și (3) prima teză din Codul de procedură civilă]. Motivația recursului trebuie să fie prezentată în termen de două luni de la data comunicării hotărârii integrale, dar fără a depăși șapte luni de la pronunțarea hotărârii.
 6. Termenul de introducere a acțiunii în revizuire – un termen obligatoriu, de asemenea – este de o lună (articolul 548 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea acțiunii este de două luni [articolul 551 alineatul (2) a doua teză]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării.
 7. Opoziția imediată (*sofortige Beschwerde*) împotriva unei pronunțări sub formă de decizie (*Beschluss*) se introduce în termenul obligatoriu de două săptămâni de la data notificării sau comunicării, cel mai târziu la cinci luni și două săptămâni de la data pronunțării [articolul 569 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Cererea de verificare a legalității (*Rechtsbeschwerde*), care nu poate avea ca temei decât o încălcare a legii, se introduce într-un termen obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea deciziei [articolul 575 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă] și se motivează într-un termen de încă o lună [articolul 575 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].
 8. Atunci când o parte nu respectă oricare dintre cerințele procedurale prevăzute la articolul 233 din Codul de procedură civilă (de exemplu, un termen obligatoriu sau un termen pentru motivarea căii de atac) din motive care nu îi pot fi imputate, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară. Cererea de revenire la situația anterioară se depune în termen de două săptămâni de la înlăturarea obstacolului [articolul 234 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă].

În cazul în care data de începere a unui termen depinde de data notificării sau comunicării (a se vedea răspunsul la întrebarea 4), trebuie să se stabilească dacă notificarea sau comunicarea a fost efectuată în mod valabil. În cazul notificării sau comunicării substitutive, este irelevant pentru valabilitatea notificării sau comunicării dacă destinatarul a luat sau nu cunoștință de conținutul documentului. Cu toate acestea, se aplică întotdeauna cerința conform căreia la momentul notificării sau comunicării domiciliul sau sediul destinatarului trebuie să fie situat la adresa unde este notificat sau comunicat documentul.

Dacă destinatarul nu a luat cunoștință de hotărârea pronunțată și, prin urmare, nu a avut posibilitatea să o atace, acesta poate, în anumite circumstanțe, să solicite revenirea la situația anterioară (a se vedea răspunsul la întrebarea 4). Pentru data de începere a termenului aplicabil în acest caz, a se vedea răspunsul la întrebarea 16.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

- Ziua Anului Nou: 1 ianuarie

- Boboteaza: 6 ianuarie (doar în Baden-Württemberg, Bavaria și Saxonia-Anhalt)
- Ziua Internațională a Femeii: 8 martie (doar în Berlin)
- Vinerea Mare: dată variabilă, la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie
- Duminica Paștelui: dată variabilă, la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie
- Lunea Paștelui: dată variabilă, la sfârșitul lunii martie sau la începutul lunii aprilie
- Ziua Muncii: 1 mai
- Înălțarea Domnului: dată variabilă, dar cade într-o zi de joi în luna mai
- Duminica Rusaliilor: dată variabilă, în mai sau în iunie
- Lunea Rusaliilor: dată variabilă, în mai sau în iunie
- Corpus Christi: dată variabilă, dar cade într-o zi de joi, aproximativ între sfârșitul lunii mai și mijlocul lunii iunie [doar în Baden-Württemberg, Bavaria, Hessa, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat, Saarland, Saxonia (regional) și Turingia (regional)]
- Adormirea Maicii Domnului: 15 august [doar în Bavaria (regional) și Saarland]
- Ziua Unității Germane: 3 octombrie
- Ziua Reformei: 31 octombrie (doar în Brandenburg, Bremen, Hamburg, Mecklenburg-Pomerania de Vest, Saxonia Inferioară, Saxonia, Saxonia-Anhalt, Schleswig-Holstein, Turingia)
- Ziua Tuturor Sfinților: 1 noiembrie (doar în Baden-Württemberg, Bavaria, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat și Saarland)
- Ziua Penitenței și a Rugăciunii (*Buß- und Betttag*): dată variabilă, dar cade într-o zi de miercuri aproximativ între mijlocul și sfârșitul lunii noiembrie (doar în Saxonia)
- Prima zi de Crăciun: 25 decembrie
- A Doua Zi de Crăciun: 26 decembrie

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

La articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă se prevede că toate termenele procedurale se calculează în conformitate cu regulile stabilite la articolele 187-193 din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch*).

Detalii cu privire la modul de calculare a termenelor pot fi consultate în răspunsurile la întrebările 7-9.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În general, data de începere a unui termen este legată de data notificării sau comunicării actului de chemare în judecată sau a hotărârii la care trebuie formulată întâmpinare sau împotriva căreia se poate introduce o cale de atac [a se vedea, de exemplu, articolul 276 alineatul (1) prima teză, articolul 329 alineatul (2) teza a doua și articolul 339 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Termenul pentru introducerea unei căi de atac începe să curgă de la data notificării sau comunicării hotărârii [articolul 517, articolul 548 și articolul 569 alineatul (1) teza a doua din cod]; dacă însă hotărârea nu este comunicată sau nu este comunicată în forma cerută de lege și dacă acest viciu nu este remediat în conformitate cu articolul 189 din Codul de procedură civilă, termenul începe după scurgerea a cinci luni de la pronunțarea hotărârii. Termenul de cinci luni se substituie astfel notificării sau comunicării. O regulă similară există pentru recursul împotriva refuzului de admitere a căii de atac, dar în acest caz efectul de substituie a notificării sau comunicării nu intervine decât după scurgerea a șase luni [articolul 544 alineatul (3) prima teză din cod].

În funcție de o altă dată de începere sunt stabilite, în special, termenele de introducere a unei căi de atac care poate, în cazuri extraordinare, să anuleze caracterul definitiv al hotărârii:

- termenul pentru introducerea unei cereri de revenire la situația anterioară (*Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*) începe să curgă din ziua înlăturării obstacolului [articolul 234 alineatul (2) din Codul de procedură civilă];
- termenul pentru introducerea unei opoziții ca urmare a încălcării dreptului de a fi audiat în temeiul articolului 321a din Codul de procedură civilă (*Anhörungsrüge*) începe să curgă de la data la care persoana în cauză ia cunoștință de încălcarea dreptului său de a fi audiată [articolul 321a alineatul (2) prima teză];
- termenul pentru introducerea unei acțiuni în anulare (*Nichtigkeitsklage*) sau a unei acțiuni în restituire

(*Restitutionsklage*, rejudecarea cauzei, articolul 578 și urm. din cod) începe să curgă din ziua în care partea în cauză ia cunoștință de motivul contestației, dar nu înainte de data la care hotărârea devine definitivă [articolul 586 alineatul (2) prima teză].

În ceea ce privește data până la care trebuie îndeplinit un act de procedură astfel încât termenul să fie respectat, se aplică următoarele:

Un termen procedural este respectat când actul de procedură este îndeplinit până la sfârșitul ultimei zile a termenului, și anume, în general, atunci când documentul relevant este înaintat instanței în termenul alocat, în forma prevăzută și conținând declarația aferentă procedurii. Factorul esențial este momentul la care documentul este primit de către instanță, nu când a fost trimis. Termenul poate totuși să fie utilizat la maximum, și anume până la ora 24:00 a ultimei zile.

Dacă însă întrebarea se referă la modul în care se calculează data de începere a termenului, se aplică următoarele:

Dacă începutul unui termen este determinat de un eveniment sau de un moment specific care survine în cursul unei zile, ziua în cauză nu este inclusă la calcularea termenului, astfel cum se prevede la articolul 187 alineatul (1) din Codul civil.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu. În cazul în care un termen începe să curgă de la data notificării sau comunicării (a se vedea răspunsul la întrebarea 4), metoda notificării sau comunicării este irelevantă. Notificarea sau comunicarea este efectuată fie când documentul de notificat sau comunicat este predat destinatarului (articolul 177 din Codul de procedură civilă), fie când este îndeplinită una dintre formele de notificare sau comunicare substitutive (prevăzute la articolele 178, 180 și 181 din Cod, de exemplu, predarea către un membru adult al familiei sau introducerea în cutia poștală). Notificarea sau comunicarea pe cale electronică este reglementată de articolul 173 din Codul de procedură civilă.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Dacă începutul unui termen este determinat de un eveniment sau de un moment specific care survine în cursul unei zile, ziua în cauză nu este inclusă la calcularea termenului, astfel cum se prevede la articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă coroborat cu articolul 187 alineatul (1) din Codul civil.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Zilele indicate sunt zilele calendaristice, nu zilele lucrătoare [a se vedea articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 188 alineatul (1) din Codul civil]. Dacă însă termenul expiră într-o zi de duminică, de sâmbătă sau de sărbătoare legală recunoscută oficial la locul de executare sau la locul în care este făcută declarația, acesta se prelungește până la următoarea zi lucrătoare [a se vedea articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 193 din Codul civil].

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Dacă un eveniment sau un moment specific care survine în cursul unei zile este relevant pentru a declanșa curgerea unui termen exprimat în săptămâni, luni sau printr-o perioadă de mai multe luni - un an, o jumătate de an, un trimestru - această zi nefiind inclusă la calcularea termenului, termenul se încheie la sfârșitul zilei din

ultima săptămână sau din ultima lună care, prin numele sau numărul său, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul respectiv [a se vedea articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 188 alineatul (2) prima alternativă din Codul civil]. Pe de altă parte, dacă începutul unei zile reprezintă momentul relevant pentru a declanșa curgerea unui termen – această zi nefiind inclusă la calcularea termenului, termenul se încheie la sfârșitul zilei din ultima săptămână sau din ultima lună înainte de ziua care, prin numele sau numărul său, corespunde primei zile a termenului [a se vedea articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și articolul 188 alineatul (2) a doua alternativă din Codul civil].

Dacă, în cazul unui termen exprimat în luni, luna nu conține ziua determinantă pentru expirarea sa, termenul expiră în ultima zi a lunii (de exemplu, un termen de o lună care a început la 30 ianuarie va expira la 28 februarie) [a se vedea articolul 188 alineatul (3) din Codul civil].

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

A se vedea întrebarea 8.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o zi de duminică, de sâmbătă sau de sărbătoare legală recunoscută oficial la locul de executare sau la locul în care este făcută declarația, ziua determinantă pentru expirarea termenului nu este ziua respectivă, ci ziua lucrătoare următoare, în conformitate cu articolul 222 alineatul (1) din Codul de procedură civilă și cu articolul 193 din Codul civil.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Prelungirea termenelor stabilite rămâne, în general, la aprecierea instanței. Cu toate acestea, termenele obligatorii nu pot fi prelungite. Este posibil ca pentru prelungirea unui termen să fie necesar acordul celeilalte părți.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

1. Termenul obligatoriu pentru introducerea căii de atac „apel” (*Berufung*) este de o lună (articolul 517 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea căii de atac este de două luni [articolul 520 alineatul (2)]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Se poate stabili un termen judiciar de minimum două săptămâni pentru formularea unui răspuns la calea de atac [a se vedea articolul 521 alineatul (2) și articolul 277 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].
2. În cazul în care, în hotărârea sa, instanța competentă cu soluționarea căii de atac (*Berufungsgericht*) refuză admiterea căii de atac „acțiune în revizuire” (*Revision*), în termenul obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale poate fi introdusă calea de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [a se vedea articolul 544 alineatele (1) și (3) prima teză din Codul de procedură civilă]. În conformitate cu articolul 544 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, motivarea căii de atac trebuie să fie prezentată în termen de două luni de la data notificării sau comunicării hotărârii integrale, însă nu mai târziu de șapte luni de la pronunțarea hotărârii.
3. Termenul de introducere a acțiunii în revizuire – un termen obligatoriu, de asemenea – este de o lună (articolul 548 din Codul de procedură civilă), iar termenul pentru motivarea acțiunii este de două luni [articolul 551 alineatul (2) a doua teză]. Ambele termene încep să curgă de la notificarea sau comunicarea hotărârii integrale, dar cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării.
4. Opoziția imediată (*sofortige Beschwerde*) împotriva unei pronunțări sub formă de decizie (*Beschluss*) se introduce în termenul obligatoriu de două săptămâni [articolul 569 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Termenul obligatoriu începe să curgă de la data notificării sau comunicării sau cel mai târziu la cinci luni de la data pronunțării. Cererea de verificare a legalității (*Rechtsbeschwerde*), care nu poate

avea ca temei decât o încălcare a legii, se introduce într-un termen obligatoriu de o lună de la notificarea sau comunicarea deciziei [articolul 575 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă] și se motivează într-un termen de încă o lună [articolul 575 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

5. Atunci când o parte nu respectă oricare dintre cerințele procedurale prevăzute la articolul 233 din Codul de procedură civilă (de exemplu, un termen obligatoriu sau un termen pentru motivarea căii de atac) din motive care nu îi pot fi imputate, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară. Cererea de revenire la situația anterioară se depune în termen de două săptămâni de la înlăturarea obstacolului [articolul 234 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă].

În plus, dreptul civil și dreptul de procedură civilă din Germania prevăd, de exemplu, termenele speciale de mai jos.

1. Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, hotărârile arbitrale pot fi atacate printr-o cerere de anulare depusă la instanță în termen de trei luni de la primirea hotărârii [articolul 1059 alineatul (3) prima și a doua teză].
2. Procedurile care s-au încheiat printr-o hotărâre definitivă pot fi redeschise prin introducerea unei acțiuni în anulare (*Nichtigkeitsklage*) sau a unei acțiuni în restituire (*Restitutionsklage*) într-un termen obligatoriu de o lună de la ziua în care partea a luat cunoștință de motivul contestației [articolul 586 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă].
3. În cauzele în care se aplică procedura independentă de conservare a probelor (*selbständiges Beweisverfahren*) [articolul 494a alineatul (1) din Codul de procedură civilă] și în procedura de sechestrul (*Arrest*) [articolul 926 alineatul (1)], instanța poate stabili, de asemenea, un termen în care o parte poate sesiza instanța.
4. Dacă, până la finalul celei de a doua luni calendaristice de la primirea somației, un chiriaș nu este de acord ca proprietarul să majoreze chiria până la cuantumul obișnuit al chiriei în localitatea respectivă [articolul 558 din Codul civil], proprietarul îl poate acționa pe chiriaș în judecată, în vederea obținerii aprobării, într-un termen de trei luni [articolul 558b alineatul (2) din Codul civil].
5. În cazul în care un angajat susține lipsa de efecte a deciziei de concediere care i-a fost comunicată în scris, acesta trebuie să introducă o acțiune în fața instanței competente în conflicte de muncă în termen de trei săptămâni de la comunicarea deciziei [articolul 4 prima teză din Legea privind protecția împotriva concedierii (*Kündigungsschutzgesetz*)]. Dacă angajatul nu respectă termenul, se consideră că decizia de concediere a produs efecte de la data comunicării.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În principiu, stabilirea orei și a datei de înfățișare este la aprecierea instanței, însă puterea de apreciere a acesteia este limitată de obligația de a asigura desfășurarea procedurii în timp util și de obligația de a nu stabili ședințe de judecată în zile de sâmbătă, de duminică și de sărbătoare legală decât în situații de urgență.

La emiterea unei citații de înfățișare, instanța respectă un termen de citare de cel puțin o săptămână, în cazurile în care asistarea de către un avocat este obligatorie, și de trei zile în alte cazuri. Termenele pot fi reduse doar cu acordul ambelor părți sau la cererea uneia dintre părți.

În conformitate cu articolul 141 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, instanța dispune ca ambele părți să fie prezente la ședința de judecată, dacă acest lucru este necesar pentru stabilirea faptelor cauzei. Totuși, în cazul distanțelor lungi, instanța nu dispune înfățișarea personală a unei părți atunci când, din cauza unei astfel de distanțe considerabile (a se vedea întrebarea 8) sau din orice alt motiv important, părții respective nu i se poate pretinde în mod rezonabil să participe în persoană la ședință. „Orice alt motiv important” (*sonstiger wichtiger Grund*) în sensul articolului 141 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă înseamnă orice motiv temeinic pentru partea care îl invocă, cum ar fi boala, concediul planificat, stresul cauzat de muncă sau probabilitatea unui stres psihic pe fondul întâlnirii cu partea adversă.

De asemenea, la articolul 227 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă se prevede că, la cererea uneia dintre părți și din motive temeinice (*erhebliche Gründe*), instanța poate să anuleze sau să modifice termenul de înfățișare la o ședință publică, precum și să amâne ședința. În sensul acestei dispoziții, neprezentarea din vina unei părți sau lipsa nemotivată de pregătire nu sunt considerate motive temeinice. Motive temeinice sunt, în schimb, nerespectarea termenelor de citare și de întâmpinare, necesitatea de a

schimba avocatul, îmbolnăvirea unui martor, a avocatului sau a părții, imposibilitatea oricăreia dintre persoanele menționate anterior de a se înfățișa ca urmare a decesului unei rude apropiate. La cererea instanței, motivul temeinic invocat pentru modificarea termenului trebuie stabilit în mod credibil, urmând să fie verificat cu atât mai multă atenție cu cât data cererii de modificare a termenului este mai apropiată de termenul stabilit. În anumite situații, articolul 227 alineatul (3) din Codul de procedură permite, de asemenea, o mai mare flexibilitate în cazul în care o parte solicită amânarea unui termen stabilit în perioada 1 iulie-31 august.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Teritoriul Republicii Federale Germania nu prezintă caracteristici geografice speciale care să justifice reguli speciale. În consecință, în codul de procedură civilă din Germania nu se prevede prelungirea generală a termenelor în cazul persoanelor care își au domiciliul la o distanță mare de instanța competentă. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 141 alineatul (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, instanța nu dispune înfățișarea personală a unei părți atunci când, din cauza „distanței mari” (*große Entfernung*) de la domiciliul părții la instanță, părții în cauză nu i se poate pretinde să se prezinte în persoană. Având în vedere condițiile de transport în general bune din prezent, o distanță de câteva sute de kilometri nu este considerată „mare”. Cu toate acestea, fiecare caz în parte trebuie evaluat ținându-se cont de toate circumstanțele, inclusiv de starea de sănătate a părții în cauză.

În lipsa unor reguli de prelungire a termenelor pentru părți care își au domiciliul în zone îndepărtate, sistemul juridic german nu se confruntă nici cu problema recunoașterii sale în alte părți.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea unui termen poate avea diferite consecințe juridice, câteva exemple fiind prezentate mai jos.

1. În conformitate cu articolul 296 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, mijloacele de apărare invocate după expirarea unui termen stabilit în acest sens sunt admisibile numai dacă, din libera convingere a instanței, acestea nu ar întârzia soluționarea litigiului sau dacă partea justifică în mod corespunzător întârzierea de a le prezenta. Mijloacele de apărare respinse în mod întemeiat în conformitate cu dispozițiile menționate nu pot fi invocate nici în cazul unei căi de atac [articolul 531 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].
2. Dacă, în cadrul procedurii preliminare scrise (articolul 276 din Codul de procedură civilă), pârâtul nu își face cunoscută voința de a se apăra în termen de două săptămâni de la notificarea sau comunicarea cererii de introducere a acțiunii, împotriva sa poate fi pronunțată o hotărâre în lipsă, la cererea reclamantului [articolul 276 alineatul (1) prima teză, articolul 276 alineatul (2) și articolul 331 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].
3. Dacă, în cadrul unei proceduri de somație de plată, debitorul nu valorifică termenul de opoziție [articolul 692 alineatul (1) punctul 3 și articolul 694 din Codul de procedură civilă], se emite un titlu executoriu la cererea creditorului [articolul 699 alineatul (1) prima teză din Codul de procedură civilă].
4. În cazul nerespectării termenului pentru introducerea căii de atac, hotărârea rămâne definitivă (articolul 705 din Codul de procedură civilă). Același lucru este valabil și în cazul nerespectării termenului pentru introducerea unei opoziții împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă sau a unui titlu executoriu. [O obiecție de acest gen (*Einspruch*) nu reprezintă un „apel” în sens tehnic, fiind examinată de aceeași instanță, nu de o instanță superioară.] Nerespectarea termenului pentru precizarea motivelor unui recurs sau ale unei obiecții conduce la respingerea recursului sau a obiecției drept inadmisibile [articolul 522 alineatul (1), articolul 552 alineatul (1) și articolul 577 alineatul (1) din cod].
5. Același lucru este valabil în ceea ce privește termenul pentru motivarea căii de atac „recurs împotriva refuzului de admitere” [articolul 544 alineatul (4) din Codul de procedură civilă].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela

persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul nerespectării unui termen, partea are la dispoziție următoarele căi de atac împotriva sancțiunilor descrise la punctul 15:

1. În cazul articolului 296 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, partea are posibilitatea de a prezenta o explicație pentru întârziere (a se vedea mai sus). În acest caz, partea trebuie să expună și, la cererea instanței, să stabilească în mod credibil faptul că nu i se poate imputa nerespectarea termenului. Dacă partea reușește să demonstreze acest lucru, instanța trebuie să ia în considerare și mijloacele de apărare prezentate cu întârziere de partea respectivă.
2. Partea împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă poate introduce opoziție (articolul 338 din Codul de procedură civilă). Dacă opoziția este admisibilă, adică, în special, dacă ea este introdusă în forma și în termenul cerute de lege (articolele 339 și 340 din Cod) și dacă opoziția este suficientă, procedura este readusă la situația anterioară nerespectării (articolul 342 din Cod).
3. Se poate introduce opoziție și împotriva unui titlu executoriu emis în cadrul unei proceduri de somație de plată, întrucât, în conformitate cu articolul 700 din Codul de procedură civilă, acesta este echivalent cu o hotărâre pronunțată în lipsă.
4. Termenele pentru introducerea căilor de atac și termenul de opoziție sunt așa-numite termene obligatorii. Dacă o parte este împiedicată, din motive care nu îi pot fi imputate, să respecte un termen obligatoriu, partea în cauză poate solicita revenirea la situația anterioară (articolul 233 și următoarele din Codul de procedură civilă). Acest lucru trebuie să aibă loc în termenul și în forma cerute de lege [articolul 234 și articolul 236 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Faptele care scuză nerespectarea termenului trebuie să fie expuse și stabilite în mod credibil [articolul 236 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. În termenul cererii, partea trebuie să îndeplinească actul de procedură neîndeplinit, de exemplu, să procedeze la introducerea căii de atac.
5. Posibilitatea revenirii la situația anterioară există, printre altele, și în cazul nerespectării termenului pentru motivarea căilor de atac „apel” sau „cerere de verificare a legalității”.

Ultima actualizare: 20/02/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.